

El Poema de Nadal

Les passades festes de Nadal va tenir el nostre poble un acte extraordinari respecte als que tradicionalment es feien. Va ser el recital i muntatge de la famosa obra de Josep M. de Sagarra, «El Poema de Nadal», que tingué lloc al nou local de la Biblioteca el vespre del dissabte dia 20 de desembre.

S'inicià l'acte amb una presentació de l'obra a càrrec de la «Deessa Talia» (la Maria Bonet Maspons), perfectament caracteritzada i airoament evolucionant al ritme de la música per davant del públic assistent.

Seguidament, s'inicià el recital del «Poema», a càrrec de vuit persones (Misericòrdia Travesa, Alícia Pol, Teresa Cortés, Francina Massaguer, Josep Gol, Enric Barbany, Joan Duran i Josep Valls) que, al mateix temps que s'anaven succeint recitant els versos de l'obra, anaven evolucionant i situant-se en diferents llocs del local i entre el públic.

Al final, una nova actuació de la «Deessa» amb repartiment de clavells, va cloure l'acte.

Un muntatge modern i de ritme àgil que va fer que l'obra, ja de si no massa llarga, donés la sensació de massa curta. Això demostra que va resultar interessant.

La direcció, a càrrec de Josep M. Dalmat Santandreu, que també va intervenir de viva veu en algun moment, molt encertada.

En resum, una bona vetllada que, si bé el públic era força nombrós, es mereixia encara més audiència.

Una mica al marge de l'espectacle en si, voldríem també glosar aquí la satisfacció que ens va causar veure reunides, treballant juntes i amb el màxim d'interès, persones que en altres moments han estat oposades en els punts de vista i els plantejaments del teatre al nostre poble. Això sí que es positiu, més que no pas el tancament i la defensa a ultrança de la pròpia opinió, com per desgràcia s'ha demostrat reiteradament.

Tant de bo aquest camí obert tingui continuïtat.

J. Cabot

COMISSIO DE FESTES

A començaments de l'any passat, ens vam plantejar la conveniència de no limitar-nos a organitzar solament la Festa Major i que calia fer alguna altra cosa. Per això, des d'aleshores hem procurat, dins les nostres possibilitats, fer quelcom més: Carnestoltes, revetlla de Sant Joan, Festa Major, i últimament una castanyada i la cercavila de Reis.

La cercavila de Reis, la vam organitzar juntament amb un grup de gent de Lliçà d'Amunt.

Els Pastorets

A la darrera publicació de «Ronsana», ja hi va sortir una crònica sobre «Els Pastorets», però llavors s'havia fet només una representació i es deia que havia estat francament fluixeta. Hem de reconèixer que això era cert, però ara també estem contents de poder-hi afegir que la següent representació va ser més bona: tothom hi va posar una mica més de la seva part. Això és positiu. Evidentment, com més bé surtin millor, tots ens n'alegrem.

Ara bé, podríem ressaltar un altre aspecte que «Els Pastorets» a Santa Eulàlia han anat adquirint i que a tots ens sembla bonic. I és que, per la majoria de gent, no es tracta d'anar a veure «Els Pastorets», sinó de «ser-hi», de «trobar-s'hi». Perquè en el Casal, el dia que hi ha «Pastorets», hi trobem un ambient diferent, agradable i familiar. Moltes vegades ni ens n'adonem, i segurament aquest és el punt més bonic: per nosaltres, per la gent de Santa Eulàlia això és una cosa normal, és lògic que el dia dels «Pastorets» al Casal s'hi estigui especialment bé i que la gent estigui contenta. A més, es tracta de gent de totes les edats, perquè es pot comprovar que, si bé els petits gaudeixen molt, n'hi ha de grans que no havien rigut mai tant.

Si en sabéssim fer d'altres d'ambients com aquest —que ha anat creixent entre nosaltres gairebé sense adonar-nos-en—; si en sabéssim construir d'altres i en altres llocs; si aquesta nostra alegria tan comunicativa aconseguíssim encomanar-la a tothom hi hauria molt de guanyat.

Segurament que ara podrien sortir algunes objeccions (per exemple el comportament d'algun sector del públic, que no s'hi deu sentir prou identificat), però val la pena de quedar-se amb la part positiva i pensar-hi una mica.

Margarida Bonet

La Passió

Som ja temps de Quaresma. S'apropa de nou Setmana Santa i Pasqua. Tornem a preparar «La Passió»: resposta de Déu als homes».

Aquestes ratlles voldrien ser una crida a tots aquells que d'alguna manera volen participar en aquest treball conjunt de tècnics i actors. La representació de la Passió suposa molta gent amb ganes de col·laborar. Uns ja ho hem fet altres anys, alguns comencen aquest any, d'altres potser els agradaria començar però per equivocació o descuit no se'ls ha convidat. Sàpiguen aquests que els esperem; només cal que d'una o altra forma ens ho facin saber.

La Passió cal que sigui fruit de l'esforç d'una bona colla de gent que ens trobem no pas únicament per fer teatre, no pas únicament per a divertir-nos, sinó perquè al voltant de l'Evangeli visquem una mica més el missatge de Crist que se'ns dona en aquest temps de Setmana Santa. I el visquem tot compartint estones variades d'assaigs, rialles i treball, i, recitant-lo, el comuniquem a tots els que ens han vingut a escoltar.

Si farà fred, no ho sabem! Però sabem que l'any passat no va venir tothom que ho desitjava, per causa del fred. Per això enguany busquem —i gairebé tenim— alguna instal·lació que empararà de la humitat i la pluja i escalfarà en cas que el fred sigui encara present.

Les representacions seran el dia de Rams, el dia de Pasqua i els dos diumenges següents d'abril.

Amic, amiga, aquestes ratlles són la primera invitació que et fem. Si penses que d'una o altra manera t'agradaria col·laborar, no et facis enrera. T'esperem!

La colla de la «Passió»

Estem contents, perquè malgrat la improvisació i ser la primera vegada, va permetre a tots els nens de Sta. Eulàlia, participar d'una vetllada plena d'il·lusió.

Volem aprofitar, des d'aquí, per agrair a totes aquelles persones o entitats que amb la seva ajuda, sigui treballant, econòmicament o bé assistint-hi, van fer possible la seva realització.

Igualment fem constar el nostre agraïment, per la col·laboració econòmica rebuda en l'organització de la castanyada, la qual va permetre que podés fer-se gratuïtament.